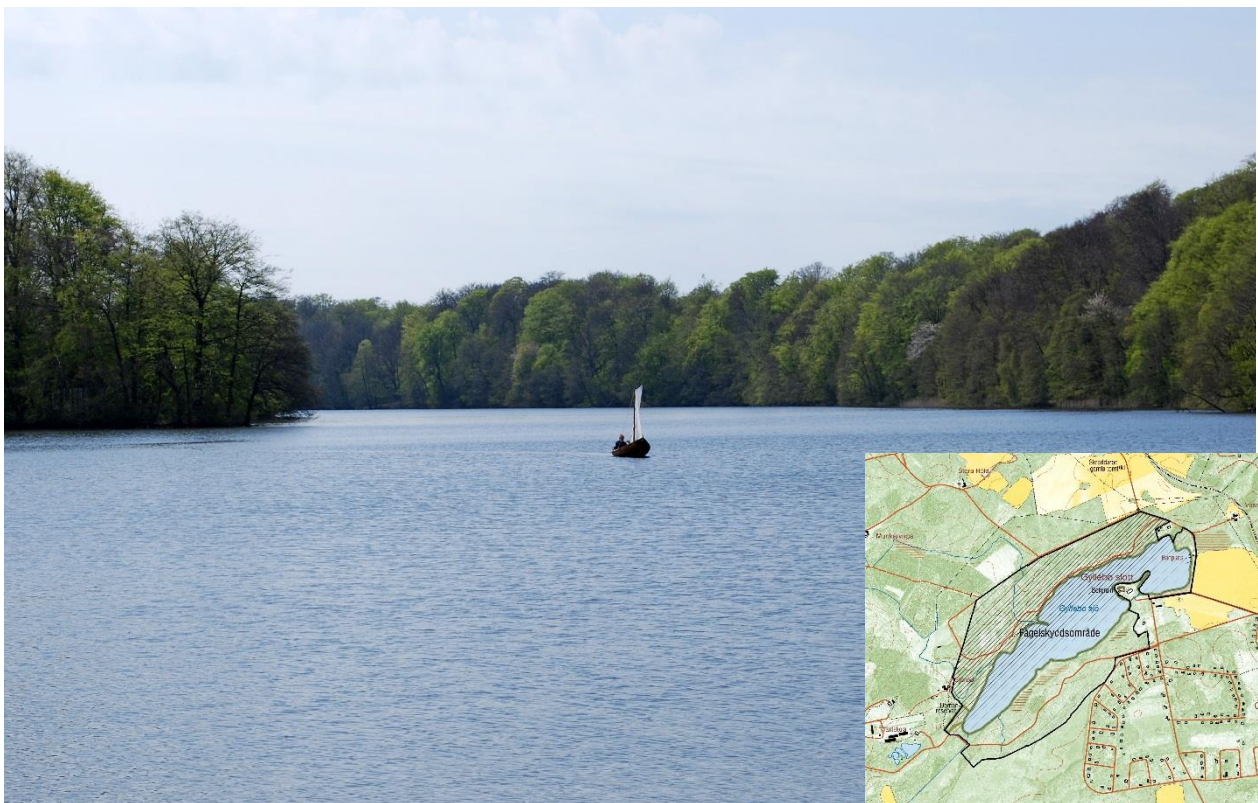

Bevarandeplan för Natura 2000-området Gyllebosjön SE0420305

Gyllebosjön. Foto: Länsstyrelsen i Skåne.

Grunduppgifter om Natura 2000-området Gyllebosjön

Län:	Skåne
Kommun:	Simrishamn
Läge:	3 km NV om Östra Vemmerlöv
Markägare:	Staten via Sveaskog
Areal:	105,5 hektar
Skyddsform:	Gyllebo (Naturreservat), 2009-02
Bakgrund:	pSCI beslutat av Regeringen 2002-01 SCI fastställt av EU-kommissionen 2004-12 SAC fastställt av Regeringen 2011-03 Bevarandeplan fastställd & kungjord av Länsstyrelsen Skåne 2018-12-20 respektive 2018-12-21
Reviderad:	2018-10

Vad betyder Natura 2000?

EU bygger ett nätverk av områden med skyddsvärd natur som kallas Natura 2000. Syftet är att EU:s medlemsländer ska ta ett gemensamt ansvar för att bevara arter och naturtyper som förekommer i Europa. Natura 2000 har tillkommit med stöd av två EG-direktiv; Fågeldirektivet (EU-rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009) om bevarande av vilda fåglar och Habitatdirektivet (EU-rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992) om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter senast ändrat genom direktiv 2006/105/EG. Nätverket byggs upp av områden som föreslås av regeringen och som antas av kommissionen. Direktiven har sin grund i Bernkonventionen som var först med att rättsligt skydda arter och deras livsmiljöer i Europa. EU-direktiven bygger på nya kunskaper och inför principen att bevara naturtyper för deras egen skull och inte enbart för att de utgör hemvist för vissa arter. Habitat- och fågeldirektivet är EU:s bidrag till bevarandet av den biologiska mångfalden så som det lades fast i Konventionen om biologisk mångfald i Rio 1992.

Sverige har ett särskilt ansvar för att skydda och vårda de områden som är föreslagna att ingå eller som ingår i Natura 2000 och detta regleras i den svenska lagstiftningen i Miljöbalken med tillhörande Förordning om områdesskydd m m. Det innebär att åtgärder som kan inverka negativt på bevarandestatus för preciserade habitat eller arter inom Natura 2000-området kräver tillstånd enligt miljöbalken med tillhörande förordningar.

Vad är en bevarandeplan?

Till varje Natura 2000-område ska det finnas en bevarandeplan. Den ger en beskrivning av området och dess naturvärden och vilken skötsel som behövs för att dessa naturvärden ska finnas kvar långsiktigt. Bevarandeplanen innehåller också en beskrivning av vilka verksamheter och åtgärder som kan hota de arter och livsmiljöer som ska skyddas i Natura 2000-området. Bevarandeplanen innehåller viktig information som används som underlag vid samråd och tillståndsprövningar av verksamheter och åtgärder inom Natura 2000-området.

I bevarandeplanen redovisas gränser, naturtyper och arter enligt bästa tillgängliga kunskap. I de fall där ny kunskap har tillkommit, har Länsstyrelsen för avsikt att föreslå dessa ändringar till regeringen när nästa tillfälle ges. Vid tillståndsprövning utgår man ifrån i verkligheten förekommande naturtyper, varför det är nödvändigt att bevarandeplanerna redovisar dessa, även om de inte har hunnit beslutas av regeringen. Om ett Natura 2000-område också ingår i ett annat områdesskydd, t.ex. naturreservat, finns det gällande föreskrifter för området, dessa finns att läsa i beslutet till naturreservatet samt i skötselplanen. Bevarandeplanen för Natura 2000-området hänvisar i mycket till skötselplanen och utgör därför en enklare form av bevarandeplan. Bäst läses de tre dokumenten tillsammans.

Vad är en Natura 2000-art eller en typisk art?

Bevarandeplanen redovisar flera kategorier av arter. *Natura 2000-arter* är utpekade skyddade arter som listas i art- och habitatdirektivets bilaga 2 eller i fågeldirektivets bilaga 1.

Bevarandeplanen ska ha med bevarandemål för dessa arter och tillstånd krävs för åtgärder som kan riskera att påverka arten. *Typiska arter* är indikatorer för en naturtyps bevarandestatus.

Karaktäristiska arter ska stödja tolkningen av en viss naturtyp. Vissa arter kan vara både typiska och karaktäristiska. *Prioriterade arter (och naturtyper)* är de arter/naturtyper som är utvalda som mest hotade enligt art- och habitatdirektivet och vars utbredning huvudsakligen ligger inom EU:s territorium, de är markerade med en asterisk. Dessa prioriteringar ska skiljas från de prioriteringar av arter (och naturtyper) som görs i bevarandeplanen när åtgärder prioriteras för att arten (eller naturtypen) ska få gynnsam bevarandestatus. En nationell *rödlista* är en sammanställning av arters status (utdöenderisk) inom ett lands gränser. Den publiceras vart femte år av ArtDatabanken och finns för närvarande förtecknad i boken Rödlistade arter i Sverige 2015. *Fridlysta arter* är förtecknade i Artskyddsförordningen. Att en art är fridlyst innebär att det är förbjudet att plocka, fånga, döda, eller på annat sätt samla in eller skada vissa växter och djur. *Ågp-arter* är de hotade arter som har fått ett särskilt åtgärdsprogram för att rädda dem och deras livsmiljöer.

Vad är bevarandestatus?

Natura 2000 innebär att alla EU-länder ska vidta åtgärder för att naturtyper och arter som utpekats ska ha *gynnsam bevarandestatus*. Det innebär att man ska försäkra sig om att de utpekade naturtyperna och arterna finns kvar långsiktigt i Europa. För en naturtyp kan *gynnsam bevarandestatus* innebära att man bevarar de strukturer och funktioner som finns i naturtypen och att de arter som är typiska för naturtypen finns kvar i livskraftiga populationer. För en art innebär *gynnsam bevarandestatus* att arten finns i livskraftiga populationer och att förekomsten av dess livsmiljö är tillräcklig. I bevarandeplanen anses fullgod bevarandestatus vara densamma som gynnsam.

Viktigt att tänka på

För att inte skada Natura 2000 områdets naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000 område. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. När det gäller åtgärder på skogsmark ska istället Skogsstyrelsen kontaktas. Bevarandeplanen för ett Natura 2000-område kan revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningarna förändras. När bevarandeplanen förändras medför det att den måste fastställas på nytt. Då ges markägare och andra berörda möjlighet att lämna synpunkter.

Mer information om Natura 2000

Länsstyrelsens webbplats: www.lansstyrelsen.se/skane/N2000 eller
telefon 010-224 10 00

Naturvårdsverkets webbplats: www.naturvardsverket.se

Mer information om naturreservat

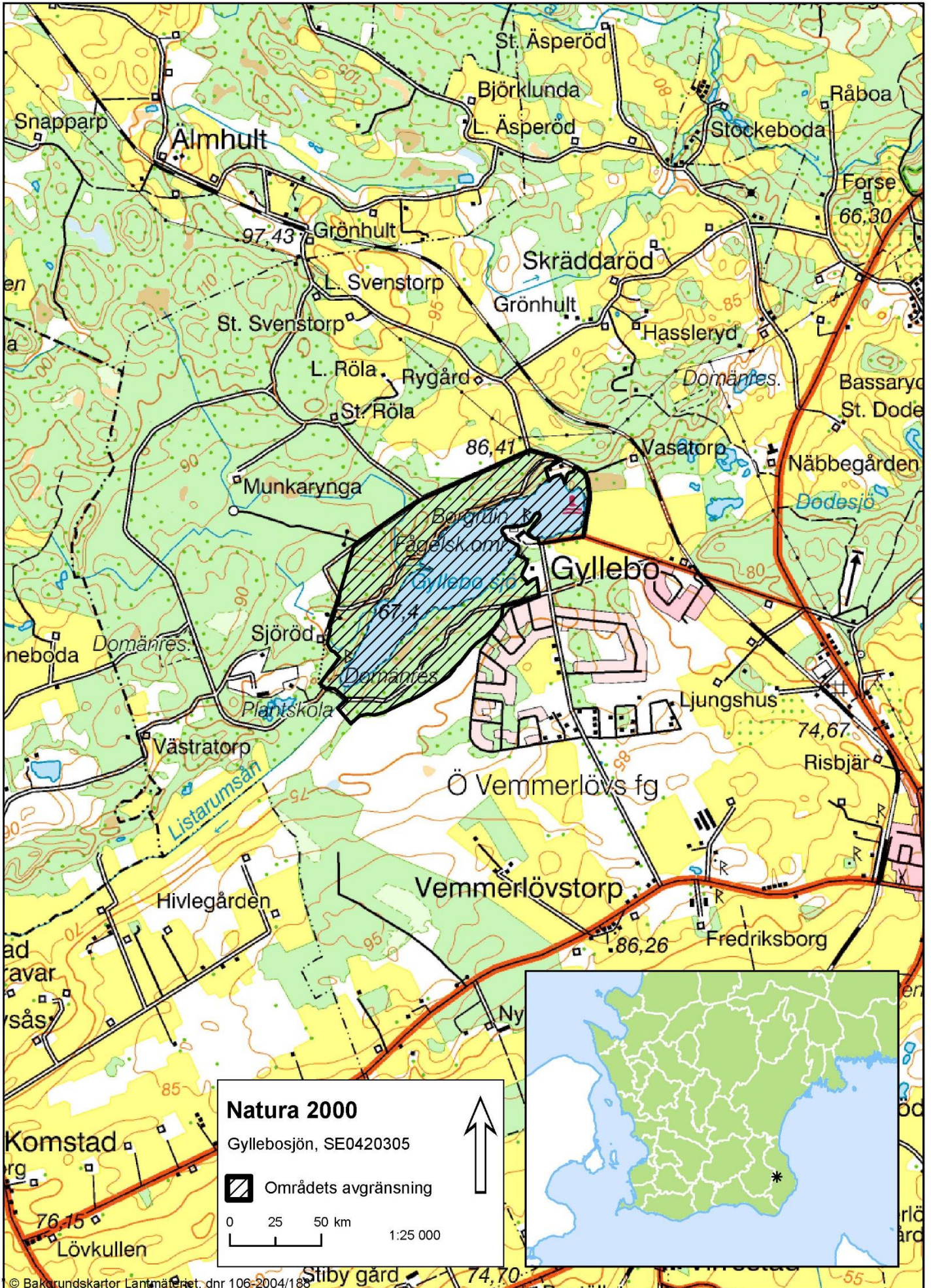
Länsstyrelsens webbplats: www.lansstyrelsen.se/skane/bildanaturreservat eller
telefon 010-224 10 00

Karttjänsten Skyddad natur webbplats: <http://skyddadnatur.naturvardsverket.se>

Innehållsförteckning

ÖVERSIKTSKARTA.....	5
OMRÅDESBESKRIVNING.....	6
INGÅENDE NATURTYPER OCH ARTER ENLIGT NATURA 2000	7
Bevarandesyfte och prioriterade bevarandevärden	8
Bevarandemål.....	8
Beskrivning av naturtyper och arter och deras bevarandestatus.....	9
Naturtyper	9
Icke naturtyper.....	12
Natura 2000 – arter.....	13
HOTBILD – VAD KAN PÅVERKA NATURA 2000-OMRÅDET NEGATIVT?.....	15
SKYDD OCH BEVARANDEÅTGÄRDER.....	17
Skydd och reglering.....	17
Prioriterade bevarandeåtgärder	18
Restaureringsåtgärder	18
Löpande skötsel	18
Uppföljning	18
REFERENSER.....	19
BILAGOR	19
Bilaga 1, Karta med naturtyper enligt Natura 2000.....	20
Bilaga 2, Naturtypskoder för kartan.....	21
Bilaga 3, Mått för ålder och grovlek per trädslag samt mängdbedömningar.....	22
Bilaga 4, Rödlistade och hotade arter i Natura 2000-naturtyperna.....	23

Översiktskarta

Områdesbeskrivning

Gyllebosjön är belägen på cirka 70 meters höjd över havet i den södra delen av det trädbevuxna och kuperade landskapet på Österlen, det så kallade ”Skogsösterlen”. Berggrunden består av kambrisk sandsten som överlagras av isälvs sediment som bildar Gylleboåsen som består av upp till femton meter höga åsformationer som breder ut sig i öst – västlig riktning. Vid Gyllebosjön samlar sig åsnätet till en enkel ås som sedan försvinner i ett mycket kuperat grusområde på sjöns norra sida. Området har en mycket vacker landskapsbild med Gyllebosjön i den centrala delen som omges av ädellöv- och lövskogar. Gyllebosjön är den största insjön på Österlen med ett medeldjup på 4,5 meter och med ett största djup på 13 meter. Sjöns botten är kuperad och bitvis stenig. I sjön finns en rullstensås, den så kallade ”Munkaryggen”. Sjöns tillflöde är ”Sågmöllebäcken” på den norra sidan av sjön. Utloppet är beläget i sjöns sydvästra spets där Listarumsån börjar. Vid sjön, strax utanför Natura 2000-området ligger Gyllebo slott och borgruin. Slottet är förklarat som byggnadsminne och omtalas i skriftliga källor redan på 1200-talet.

Gyllebosjön är beläget i ett område som under lång tid har hört till Gyllebo säteri och som till stor del har varit bevuxet med skog. Gyllebo är en mycket gammal egendom, som kan ha fått sitt namn efter släkten Gylte från Schleswig. Delar av skogsmarken som hörde till säteriet förvärvades av staten 1914 till kronoparken Gyllebo. I samband med avstyckning och försäljning av godset 1927 förvärvade staten (Domänverket) ytterligare skogsmark som då införlivades i kronoparken. Gyllebosjön är belägen i den centrala delen av den gamla kronoparken. Sjön avsattes som djurskyddsområde av Länsstyrelsen i Kristianstads län 1976. Naturvårdsverket förvärvade delar av kronoparken 2005 för naturvårdsändamål.

Den norra delen av området har sannolikt varit skogbevuxen under mycket lång tid. Söder om Gyllebosjön är markerna blöta och här har stora ytor tidigare hävdats som bland annat sidvallsäng. Av Generalstabskartan från 1861 framgår att större delen av området då var bevuxet med skog. Ädellövskog dominerade sannolikt på de torrare partierna på den norra sidan av sjön. Även på den södra sidan av sjön fanns gott om skogsmark men även våtmarker som troligen brukades som sidvallsäng. Laga skifte genomfördes 1911. Av skifteskartan framgår att den norra sidan av sjön dominerades av skog (troligtvis bokskog). På den södra sidan av sjön fanns en hel del skog men även ”mossar” och blöta ängar som hävdades som sidvallsäng. På en del torrare partier fanns trädbevuxen hårdvallsäng som hävdades genom slåtter. Den gamla ekonomiska kartan från 1934 visar att större delen av naturreservatet var bevuxet med skog. Inslaget av barrträd har ökat, både norr och söder om Gyllebosjön.

Gyllebosjön utgör en del av ett område som har relativt hög besöksfrekvens. Vid Gyllebosjöns nordöstra strand finns en populär badplats. Det finns även möjlighet för allmänheten att köpa fiskekort och hyra båt i sjön.

I övrigt gällande områdesbeskrivning hänvisas till skötselplanen för Gyllebo naturreservat.

En närmare beskrivning av naturtyper och arter finns under rubriken Beskrivning av naturtyper och arter.

Ingående naturtyper och arter enligt Natura 2000

Områdets naturtyper (se tabell 1 och bilaga 1) konstaterades vid fältbesök.

Tabell 1. Gyllebosjöns naturtyper med arealer och Natura 2000-arter inom området. Natura 2000-koder inom parentes. Naturtyperna indelas i fullgod bevarandestatus (gynnsam bevarandestatus) där alla kriterierna för areal, ekologisk struktur och funktion samt för typiska arter är uppfyllda. I en icke fullgod naturtyp uppfylls definitionen för naturtyp men det kan saknas delar av ekologisk struktur och funktion eller typiska arter. Utvecklingsmarker kan inte definieras som en naturtyp idag men kan omföras till någon naturtyp med aktiva åtgärder eller med naturlig förändring efter lång tid.

Naturtyp	Areal (ha) med bedömd bevarandestatus		
	Fullgod	Icke fullgod	Totalt
Naturligt eutrofa sjöar med nate- eller dybladsvegetation (3150)		38,3	38,3
Trädklädd betesmark (9070)		1,0	1,0
*Lövsumpskogar av fennoskandisk typ (9080)	2,6		2,6
Bokskog av fryle-typ (9110)	2,0	0,26	2,3
Bokskog av <i>Asperulo-Fagentum</i> -typ (9130)	33,2		33,2
Ek-avenbokskog av buskstjärnblomma-typ (9160)		1,1	1,1
*Lind-lönnskogar i sluttningar och raviner (9180)	0,91		0,91
*Alluviala lövskogar med <i>Alnus glutinosa</i> eller <i>Fraxinus excelsior</i> (91E0, 9750)		9,8	9,8
Total areal naturtyper		89,2	
*prioriterad naturtyp enligt Natura 2000			
◆ ny art/naturtyp som inte är beslutad av Regeringen			
Icke naturtyper			
<i>Utvecklingsmark mot:</i>			
Ädellövskog (907) som utvecklas mot nordlig ädellövskog (9020)		1,7	
Ädellövskog (907) som utvecklas mot näringsrik bokskog (9130)		7,7	
Ädellövskog (907) som utvecklas mot näringsrik ekskog (9160)		1,1	
Total areal utvecklingsmarker		10,5	
Total områdesareal		105,5	
Natura 2000-arter		Bevarandestatus	
◆ Större vattensalamander <i>Triturus cristatus</i> (1166)		Icke fullgod	
◆ Barbastell <i>Barbastella barbastellus</i> (1308)		Icke fullgod	
◆ Utter <i>Lutra lutra</i> (1355)		Icke fullgod	

Bevarandesyfte och prioriterade bevarandevärden

Det övergripande bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EU:s Art- och habitatdirektiv.

För det enskilda Natura 2000-området är det överordnade syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de fåglar, naturtyper, Natura 2000-arter och typiska arter som utgjort grund för utpekandet av området. Genom att ha gynnsamt tillstånd bidrar Natura 2000-området till att skapa eller upprätthålla en gynnsam bevarandestatus på biogeografisk nivå.

De prioriterade bevarandevärdena är ädellövskogen med gamla och grova träd, död ved och värdefull kryptogamflora som i synnerhet återfinns i sluttningar i den näringsrika bokskogen, de trädklädda betesmarkerna med sina grova hagmarksekar samt den näringsrika sjön som är Österlens största sjö och utgör en betydelsefull lokal för bl.a. fåglar.

Motivering:

Gyllebosjön är Österlens största sjö och den omges av ädellövskogar och sumpskogar som tillsammans lägger grunden för ett rikt fågelliv och en kalkgynnad flora. I området finns Natura 2000-arterna större vattensalamander och barbastell. Även utter har observerats i sjön. Gyllebosjön är därtill ett välbesökt naturområde med en mycket populär badplats.

Bevarandemål

Arealen naturligt näringsrik sjö (3150) ska vara minst 38,3 hektar. Arealen trädklädd betesmark (9070) ska vara minst 1 hektar. Arealen lövsumpskog (9080) ska vara minst 2,6 hektar. Arealen näringsfattig bokskog (9110) ska vara minst 2,3 hektar. Arealen näringsrik bokskog (9130) ska vara minst 33,2 hektar. Arealen näringsrik ekskog (9160) ska vara minst 1,1 hektar. Arealen ädellövskogsbranter (9180) ska vara minst 0,91 hektar. Arealen svämlövskog (91E0, 9750) ska vara minst 9,8 hektar.

Limniska miljöer

Den hydrologiska regimen i sjön ska vara naturlig. Det ska finnas en naturliknande vattenståndsvariation som skapar en variation av strandmiljöer med hög biologisk mångfald. Vattenkvaliteten ska vara god. Försurningssituationen och syrgashalten ska vara god. Halten av näringsämnen ska vara naturligt eutrof. Hydrologin i sjöns strandzon ska vara intakt och inte starkt påverkad av dikning. Artsammansättningen ska domineras av näringskrävande arter där långskotts- och slingerväxter förekommer rikligt. Vegetationen i strandzonen är varierad och har inslag av örter. Vass och/eller annan högre vattenvegetation och flytbladsvegetation ska förekomma sparsamt förutom i skyddade vikar där bestånd kan vara tätare. Främmande arter eller fiskstammar ska ej inverka negativt på artsammansättningen eller variation av arter genom ändrade konkurrensförhållanden, genetik och/eller smittspridning. De för naturtypen naturligt näringsrik sjö (3150) förekommande typiska arterna i området ska förekomma i livskraftiga populationer.

Terrestra miljöer

Natura 2000-områdets skogar ska huvudsakligen präglas av ädellövträd, främst bok. Lövsumpskog (9080) och svämlövskog (91E0, 9750) ska präglas av al. Krontäckningen ska variera mellan tätare och glesare beskogad mark. Småskaliga naturliga processer, som t. ex. trädens föryngring, åldrande och avdöende samt omkullfallna träd och luckbildning ska påverka dynamik och struktur. Naturlig hydrologi och grundvattennivåer som skapar markfuktighet ska påverka dynamik och struktur. Vattenståndet ska variera naturligt och översvämningar som inträffar regelbundet/säsongsvist ska påverka dynamik och struktur i lövsumpskog och svämlövskog. Trädskiktet ska vara olikåldrigt och flerskiktat. Det ska finnas gamla träd och föryngring av nya träd som efterträdare av följande trädarter: al (allmän-riklig); ask (tämligen allmän); bok (riklig); ek (allmän-riklig); lind (tämligen allmän); lönn (tämligen allmän). Det ska finnas ett buskskikt med olika växtarter. Det ska finnas följande strukturer/substrat: gamla träd; liggande död ved och stubbar; stående döda eller döende träd; död ved i olika former inklusive levande träd med döda träddelar; träd med socklar; träd med hackspettsbohål; gamla träd med grov bark, skador, håligheter, mulm eller döda delar. Solexponerade, varma och vindskyddade miljöer ska förekomma. Fuktig till blöt mark, t.ex. vid stränder, surdrag, källor ska förekomma i delar av området. Vindskyddade skogsmiljöer med en hög och jämn luftfuktighet ska förekomma i området. Blommande örter, buskar och träd ska utgöra ett inslag i området. Gran och sly/ungträd ska inte tillåtas ta överhanden eller skada de biologiskt gamla och värdefulla träden i området. Igenväxningsvegetation ska inte tillåtas dominera i botten-, fält- eller buskskiktet. Främmande trädarter (t.ex. sykomorlönn) ska endast förekomma i begränsad utsträckning i området. De för naturtyperna förekommande typiska arterna i området ska förekomma i livskraftiga populationer.

Framtida uppföljning av planen kan medföra att nuvarande bevarandemål ändras och att nya mål läggs till.

Beskrivning av naturtyper och arter och deras bevarandestatus

Naturtyper

Naturligt eutrofa sjöar med nate- eller dybladsvegetation (3150)

Naturtypen naturligt näringsrik sjö (3150) utgörs i området av Gyllebosjön som upptar Natura 2000-områdets centrala delar. Gyllebosjön är den största och en av de få sjöarna på Österlen. Sjön är djup med branta stränder. Det är en källsjö med relativt klart vatten som rinner ut till Listarumsån som i sin tur rinner ut i Tommarpsån via Komstadån. Medelvattendjupet är cirka 4,5 meter och största uppmätta djup är 13 meter. I sjön finns en rullstensås som går mellan Gyllebo slott och en udde belägen på den norra sidan av sjön. Åsen betecknas ”Munkaryggen”. Sjöns tillflöde utgörs främst av Sågmöllebäcken som mynnar på sjöns norra strand. Runt sjön finns flera mindre bäckar som rinner ut i sjön. Utloppet är beläget i Gyllebosjöns sydvästra spets. Här finns en anläggning som styr avrinning av vatten från sjön. Avrinning sker till Listarums-bäcken. Bäcken berörs av dikningsföretag.

Sjön har en rik fiskfauna med abborre, braxen, gädda, gärs, mört, ruda och sutare enligt Fiskeriverkets databas för sjöprovfisken. Flodkräfta förekommer också i sjön. Arter som har planterats in i sjön är regnbåge, gös, spegelkarp och björkåöring. I samband med en inventering 2007 påträffades totalt elva arter av flytblads- och undervattensväxter i Gyllebosjön vilket bedöms som artrikt. Av de arter som särskilt eftersöks i samband med basinventering av naturligt eutrofa sjöar hittades hornsärv och trubbnate. Inga sällsynta eller rödlistade arter hittades 2007. Bandnate, uddnate och spetsnate är rödlistade arter som tidigare har rapporterats förekomma i sjön.

Vattenpest (en invasiv art) var den kärlväxt som hittades på störst djup (1,7 meter) i undersökningen av Gyllebosjön år 2002. Getraggsalg hittades ner till 1,9 meter där den fortfarande förekom rikligt (80% täckning). 2007 undersöktes växterna med fridykning och då påträffades kärlväxter ner till 2,5 meter (hornsärv), mossor till 4,5 meter (stor vattenmossa) och getraggsalg ner till 5,2 meter. Ingen art dominerar totalt i sjön. Siktdjupet var 2,4 meter under 2007 vilket får betraktas som stort. Siktdjupet var stort med tanke på att vad som såg ut som en blomning av cyanobakterier pågick under inventeringstillfället.

Det har inte skett någon försämring i förhållandena för vattenväxter i Gyllebosjön sedan 1970-talet. De mycket stora maximala utbredningsdjupen för olika växtarter, förekomsten av getraggsalgen som förknippas med artrika eutrofa sjöar, en jämn fördelning av kärlväxter på lite grundare vatten och den samlade artrikedomen är positiva faktorer, medan förekomsten av algblomning är en negativ faktor. På grund av för hög näringsbelastning, algblomning, förekomst av den invasiva arten vattenpest och påverkan från dikningsföretag har naturtypen i området icke fullgod bevarandestatus.

Trädklädd betesmark (9070)

I Natura 2000-områdets sydvästra hörn ligger ett parti med trädklädd betesmark (9070). Marken är fuktig och hyser ett antal hagmarksekar. Här växer bl.a. vitsippa, tuvtåtel, veketåg och älggräs. I naturtypen finner man även en aldunge med arter som kabbeleka, älggräs, vitsippa och ramslök samt bokskog med inslag av grova ekar, ask, fläckig lungört, vitsippa, svalört och ramslök. Krontäckningen varierar från 30 till 75%. Havstulpanlav och guldlockmossa växer i naturtypen. Lövgroda utnyttjar området regelbundet som sommaruppehållsplats. Naturtypen har i området icke fullgod bevarandestatus på grund av brist på död ved, hålträ och efterträdare till de gamla, grova ekarna.

Lövsumpskog av fennoskandisk typ (9080)

Naturtypen lövsumpskog (9080) förekommer i sydvästra delen av Natura 2000-området. Lövsumpskogen i området utgörs huvudsakligen av medelålders al och ask. En bäck rinner genom den södra delen av naturtypen. Arter som har rapporterats från delområdet är våtarv, fackelblomster, rosendunört, bergdunört, strätta, björnloka, backförgätmigej, flikplister, vattenmynta, åkermyntha, brunört, frossört, besksöta, knölklocka, nässelklocka, nysört, kärrtistel, kanadabinka, hampflockel, veketåg, storven och långsvingel. Delområdet utgör övervintrings-

och födosöksplats för lövgroda, större vattensalamander och långbensgroda. Naturtypen har i området fullgod bevarandestatus.

Bokskog av fryle-typ (9110)

Den näringsfattiga bokskogen (9110) förekommer på fyra partier i Natura 2000-området. Tre av dessa ytor har ett trädskikt med bokar med en ålder på över 100 år. I norra delen av området finns ett mindre delområde med yngre näringsfattig bokskog. I naturtypen växer bl.a. kruståtel, värfryle och harsyra. Naturtypen har i området till största delen fullgod bevarandestatus.

Bokskog av Asperulo-Fagentum-typ (9130)

Den näringsrika bokskogen (9130) utgör det mest omfattande av Gyllebosjöns terrestra naturtyper och dominerar norr och väster om sjön. Naturtypen består till största delen av skog som är äldre än 100 år gammal.

Omedelbart väster om sjön finns näringsrik bokskog av högörtstyp som har pekats som nyckelbiotop av Skogsstyrelsen på grund av sin värdefulla kärlväxt- och kryptogamflora samt förekomsten av grova träd. I detta delområde finns inslag av avenbok, ek, lönn och lind. Ramslök dominerar i fältskiktet med inslag av vitsippa, svalört och skogsbingel. Övriga arter som har påträffats i området är bland annat vätteros, hålnunneört och fläckig lungört.

Norr om sjön finns Natura 2000-områdets största sammanhängande parti med näringsrik bokskog. Detta område är till största del av lågört-typ men det finns delområden av högört-typ. Här förekommer sykomorlönnsly, alm, äldre ekar, lönn och ask. I fältskiktet finns bland annat vitsippa, buskstjärnblomma, gulplister, harsyra, svinmolke och skogsvicker. Genom denna del av den näringsrika bokskogen rinner två bäckar och det finns även en kvarnruin vid ett av vattendragen. Remsan närmast Gyllebosjön är utpekad som nyckelbiotop av Skogsstyrelsen. Här finns markerade slutningszoner som har naturskogskaraktär med många rödlistade växtarter och träd med en ålder på ca 140 år.

Strax sydväst om sjön finns ett tredje parti med naturtypen. Trädskiktet består här till 95% av bok och till 5% av ek. Bokskogen är här av lågört-typ och bland arterna finns skogsstarr, skogsbingel, hässlebrodd, vitsippa och lundgröe.

Naturtypen har i området fullgod bevarandestatus.

Ek-avenbokskog av buskstjärnblomma-typ (9160)

I sydvästra delen av Natura 2000-området finns två partier med näringsrik ekskog (9160). I det ena området med naturtypen utgör ek 40% av trädbeståndet och bok 60%. Avenbok förekommer också. Det andra området med näringsrik ekskog domineras av ek och avenbok. Båda bestånden är under 100 år gamla. I naturtypen växer bl.a. vitsippa, gulsippa, svalört, skogsbingel, buskstjärnblomma, storrams och vårlök. Naturtypen har i området icke fullgod bevarandestatus på grund av för kort kontinuitet. För det ena delområdet är andelen ek och avenbok för lågt på grund av konkurrens från huvudsakligen bok.

Lind-lönnskogar i sluttningar och raviner (9180)

Strax norr om sjön, i västra delen av Natura 2000-området, finns ett mindre parti med ädellövskogsbranter (9180). Naturtypen domineras i området av lind och lönn, men här finns även inslag av alm, ask, asp, bok och avenbok. Delar av området är utpekade som nyckelbiotop på grund av den värdefulla kryptogamfloran samt förekomsten av död ved och stengärdesgårdar. Äldre alm, ask och lönn förekommer tämligen allmänt. Bokkantlav, skriftlav och gryinig filtlav är några av lavarna som förekommer i ädellövskogsbranterna i området. Här finns även mossor som krushättemossa, guldlockmossa, klippfrullania och platt fjädermossa. I fältskiktet finner man arter som storrams, ramslök, hålnunneört och vätteros. Naturtypen har i området fullgod bevarandestatus.

Alluviala lövskogar med *Alnus glutinosa* eller *Fraxinus excelsior* (91E0, 9750)

Längs stora delar av sjön finner man svämlövskog (91E0, 9750). Svämlövskogarna är relativt unga och består huvudsakligen av klibbal med inslag av ask, asp och hägg. I mindre delar av naturtypen förekommer sumpsnärskog med vide och vass och även en del öppna vattenspeglar. Floran består bl.a. av kärriol, strätta, rosendunört, frossört och långsvingel. I svämlövskogen har man även noterat flera groddjur, däribland större vattensalamander, lövgroda och långbensgroda. Mindre hackspett och stjärtmes förekommer också i naturtypen. Naturtypen har i området icke fullgod bevarandestatus på grund av att skogen är för ung för att ha hunnit utveckla tillräcklig dynamik och struktur med inslag som död ved och hålträd.

Icke naturtyper***Ädellövskog (907) som utvecklas mot nordlig ädellövskog (9020)***

Söder om sjön ligger ett parti med ädellövskog (907) som utvecklas mot nordlig ädellövskog (9020). Lönn och ask dominerar i trädsiktet. I fältskiktet finns bland annat skogsbingel, hålnunneört, gulsippa, vitsippa och storrams. Utvecklingsmarken mot nordlig ädellövskog omfattar 1,7 hektar.

Ädellövskog (907) som utvecklas mot näringsrik bokskog (9130)

Söder om sjön finns ädellövskog (907) som utvecklas mot näringsrik bokskog (9130). Trädbeståndet på utvecklingsmarken består till största delen av bok och ek med inslag av bl.a. lönn och alm. Mindre inslag av avenbok och gran förekommer också. Merparten av skogen på utvecklingsmarken är under 100 år gammal, men det finns även mindre partier där skogen har passerat 100 år. I fältskiktet finns bland annat vitsippa, skogsbingel, svalört och ramslök. Utvecklingsmarken mot näringsrik bokskog omfattar 7,7 hektar.

Ädellövskog (907) som utvecklas mot näringsrik ekskog (9160)

I sydvästra delen av Natura 2000-området finns ett parti med ädellövskog (907) som utvecklas mot näringsrik ekskog (9160). Detta område består av bokskog som är yngre än 100 år och av lågört-typ. En bäck rinner genom utvecklingsmarken. I fältskiktet finner man arter som

skogsbingel, buskstjärnblomma, lundslok och vitsippa. I bäcken finns bäckmärke och på fuktigare partier växer aklejruta. Utvecklingsmarken mot näringsrik ekskog omfattar 1,1 hektar.

Natura 2000 – arter

Större vattensalamander (1166)

Natura 2000-arten större vattensalamander lever större delen av sitt liv på land, och hittas egentligen bara i vatten under lek- och larvperioden. På land tycks den ha väldigt specifika val av livsmiljö, t.ex. murkna trädstammar och stubbar, smågnagargångar, under mossbeklädda stenar och i blockterräng. Vanligen finns de i fuktig huvudsakligen lövdominerad skog, men de påträffas sällsynt även på öppen mark, t.ex. i fuktiga hagar med högvuxet gräs.

I vatten lever den i vattensamlingar som är permanenta och solbelysta, och finns sällan i vattensamlingar som är mindre än 10 meter i diameter och/eller grundare än 0,5 meter. Lekvatten bör vara fiskfria, för larverna är utsatta för en stark predation från dessa. Dessutom innebär frånvaron av fisk att det finns mer föda i form av fler evertebrater i vattnet. Det är viktigt att det finns lämpliga habitat på land nära lekvatten, för studier har visat att en majoritet av individerna i en population sällan vandrar längre än 100 meter från vattnet. Större vattensalamander är klassad som livskraftig på den nationella rödlistan men mycket tyder på att arten har minskat kraftigt i antal under de senaste decennierna.

Större vattensalamander har påträffats i Natura 2000-området vid flera tillfällen. Arten födosöker och övervintrar inom området, huvudsakligen i småvatten i svämlövskogen. Det är möjligt att reproduktion sker i något av dessa småvatten. Arten förekommer även i flera dammar och småvatten i området strax utanför Natura 2000-området, bl.a. i Näbbegårdssjön. I några av dessa dammar och småvatten har utsättning och utfordring av änder ägt rum under senare år vilket utgör ett hot mot områdets population av större vattensalamander. I själva Gyllebosjön tros ingen reproduktion av arten förekomma på grund av den rika förekomsten av fisk.

Större vattensalamander har i området icke fullgod bevarandestatus på grund av igenväxning och beskuggning av lämpliga lekvatten i Natura 2000-området. Om utsättning och utfordring av änder fortsätter i närområdet har även detta en negativ inverkan på arten.

Barbastell (1308)

Barbastellen är en fladdermus som vanligtvis påträffas i gamla kulturlandskap i form av byar med flera tätt närliggande gårdar och ladugårdar, men i Skåne är arten mer knuten till gamla bokbestånd för födosök, yngelkolonier och dygnsvila. Den kan också finna kolonimiljöer som karaktäriseras av naturbetesmarker och ängar, ofta med god tillgång på grova lövträd. En viktig jaktbiotop utgörs av trädgårdar av äldre typ som inte är allt för intensivt skötta, och öppna kärr och översilningsmarker är också vanliga biotoper för arten.

Artens jagar ofta nära kolonierna, men kan ibland flyga långa sträckor för jakt i skogar eller naturbetesmarker. Flera undersökningar visar att arten regelbundet kan flyga minst 4 km ut i

omgivningarna vid jakt. Arten är speciellt inriktad på att äta fjärilar, inte minst småfjärilar, men tar även andra smådjursgrupper, så som t.ex. tvåvingar och spindlar.

Yngelkolonier etableras i byggnader, i hålträd eller under lös bark på gamla träd. De hittills kända förekomsterna utgörs alltid av få individer. Endast undantagsvis förekommer mer än tio vuxna djur. Övervintrande exemplar har i Sverige anträffats i jordkällare, gamla gruvor, samt i några slott och fästningar.

Under hela 2000-talet har arten varit rödlistad som EN (Starkt hotad), men är på rödlistan från 2015 omklassad till den mindre allvarliga hotkategorin VU (Sårbar). Artens utbredning i Europa minskar dock fortfarande. Den svenska populationen uppskattas till 2000–3000 vuxna djur. Arten har expanderat i Skåne och Halland sedan slutet av 1990-talet.

Barbastell har registrerats av tre autoboxar i bokskogen norr om Gyllebosjön vid en inventering 2016. Ytterligare registreringar gjordes av en autobox placerad strax väster om Natura 2000-området. Antalet registreringar med autoboxarna är dock förhållandevis lågt och arten tros inte ha fullgod bevarandestatus i området. Möjligen kan det finnas lämpliga miljöer (slottsmiljöer, betesmarker etc.) strax utanför Natura 2000-området.

Utter (1355)

Optimala miljöer för utter är vatten som erbjuder rikligt med lättillgänglig föda året runt och som är omgivet av landområden där uttern kan vila ostört, föda upp ungar, mm. Vintertid måste det finnas isfria vattendrag. Gärna ska livsmiljön bestå av stora mer eller mindre sammanhängande vattensystem. Dess föda består mestadels av fisk, men även groddjur, fåglar, insekter och mindre däggdjur kan ingå i dieten.

En utterhona behöver cirka 28 kilometer strandlängd som hemområde för att föda upp en kull ungar, och honornas hemområden överlappar inte. Hanarnas hemområden kan bli så stora som 45 kilometer långa, men kan överlappas med honornas hemområden. Storleken på hemområdena kan dock variera ganska mycket. Uttern kan förflytta sig flera mil, både på land och i vatten, när den uppsöker nytt revir eller en partner.

I södra Sverige finns uttern främst i eutrofa vatten. Orsaken till detta tros vara att miljögiftsbelastningen av fettlösliga ämnen är lägre i eutrofa vatten än vad de är i oligotrofa vatten. Eftersom uttern är en toppredator i näringskedjan är den extra utsatt för dessa miljögifter som lätt ackumuleras i kroppen.

Utter observerades i Gyllebosjön under december 2017. Utter har även observerats på andra platser på Österlen, bl.a. i Tommarpsån, Nybroån och Hjälmarsbäcken. Utter är på frammarsch i Skåne och har under senare expanderat i länet. Uttern i Gyllebosjön rapporterades endast vid ett tillfälle och den observerade individen har troligtvis sökt sig vidare till andra vattendrag. Arten har i området icke fullgod bevarandestatus eftersom den i dagsläget är en sällsynt gäst och ingen reproduktion förekommer.

Hotbild – vad kan påverka Natura 2000-området negativt?

Nedan redovisas exempel på åtgärder som riskerar att påverka utpekade naturvärden negativt. För att inte skada Natura 2000 områdets naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000 område. Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. När det gäller skogsbruksåtgärder ska istället Skogsstyrelsen kontaktas. Observera att dessa hot ej är föreskrifter som t.ex. för naturreservat utan är tänkt att användas som ett verktyg vid tillståndsprövning samt för att påvisa vad som påverkar Natura 2000-området. OBS hoten är oftast reglerade i föreskrifterna för beslutet om naturreservat.

De största hoten för områdets limniska naturtyper är:

- Förändringar i områdets hydrologi från både inom och utanför området genom t.ex. markavvattning. Förändrad vattenkemi och försämring av vattenkvaliteten genom t.ex. utsläpp av föroreningar och gifter i sjö, försurning eller eutrofiering. Rensning, dikning eller muddring av sjön.
- Reglering av sjöns vattennivå – resulterar i sänkta eller höjda, och oftast utjämnade, vattenståndsamplituder vilket kan leda till ökad igenväxning och andra ”eutrofieringssymptom”, försumpning eller erosion i strandlinjen.
- Läckage av näringsämnen från omkringliggande jordbruksmark kan påskynda eutrofiering (övergödning).
- Avfall och avlopp från hushåll, faciliteter och campingboende, t.ex. husbilar eller husvagnar, inom och utanför området.
- Vattenuttag under lågflödesperioder kan innebära kraftigt sänkta vattennivåer, temperaturhöjning och syrgasbrist.
- Utsättning av främmande arter, eller fiskstammar kan ändra konkurrens-förhållanden, sprida smitta och/ eller orsaka genetisk kontaminering. Införande av signalkräfter eller främmande fisk som inte förekommer naturligt i de akvatiska miljöerna.
- Tillförsel av främmande giftiga eller reproduktionsstörande ämnen såsom tungmetaller och hormoner i vattendragen eller sjön.
- Skogsbruk i tillrinningsområdet; avverkning, körning, markavvattning och skyddsdikning ökar avrinningen och därmed risken för erosion och läckage av bl.a. humusämnen och partiklar. Ökad andel barrträd i närområdet ändrar markkemi och förändrar landskapsbilden.
- Spridning av invasiva arter.

De största hoten för områdets terrestra naturtyper är:

- Bebyggelse, vägar, anläggningar och annan markexploatering och markanvändningsförändring, exempelvis skogsplantering och täktverksamhet, i objektet eller i angränsande områden som kan påverka naturvärdena i området negativt.

- Avverkning av skog inom området eller i omkringliggande områden.
- Brist på förnygring av nya träd som ska ta över efter de gamla träden i skogen.
- Avverkning av hålträd och kvarstående döda eller döende träd inom området eller i omkringliggande områden.
- Produktionsinriktat skogsbruk i, och ofta även i anslutning till ett objekt. Skogsbruket leder till att värdefulla element och strukturer försvinner, samt även leda till uttorkning genom ändrade markförhållanden och hydrologi. Det innebär i sin tur att många arter knutna till naturtypen, har svårt att överleva. Slutavverkningar innebär också en fragmentering av naturtypen.
- Avverkning av grova träd, senvuxna träd, socklar, hålträd, döda eller döende träd inom området eller i omkringliggande områden. Borttagning och bortforsling av markliggande död ved.
- Borttagning och bortforsling av markliggande död ved.
- Användning av bekämpningsmedel och kemikalier i de omkringliggande skogarna och åkrarna.
- Igenväxning som minskar hålträdens livslängd och hindrar rekrytering av nya hålträd, vilket leder till kontinuitetsbrott.
- För svag eller utebliven hävd som leder till att den trädklädda betesmarken växer igen. För hårt bete kan förhindra rekrytering av ersättningsträd.
- Användning av avmaskningsmedel med samma miljöpåverkan som avermectin är negativt för den dynglevande insektsfaunan och bör undvikas i så stor utsträckning som möjligt. Avmaskningsmedel bör inte användas utom när det sker på Veterinärens inrådan.
- Spridning av invasiva arter.

De största hoten för områdets Natura 2000-arter är:

- Avverkning av lövskog inom området eller i omkringliggande områden. Avverkning av skog utanför området kan öka risken för isolering och populationsbegränsningar av arter inom området, t.ex. barbastell.
- För svagt bete i betesmarkerna som leder till att betesmarker växer igen. Öppna betesmarker är en viktig jaktbiotop för barbastell.
- Störning från människor och maskiner m.m. på övervintringsplatser (jordkällare, gruvor, valv och gångar i fästningar) eller platser för dygnsvila under sommaren utgör ett hot mot barbastellen.
- Tills dess att barbastellens benägenhet att jaga på hög höjd vid rik insekttillgång har klarlagts bör inte vindkraftverk etableras där arten förekommer.
- Införande av fisk eller kräftor i de akvatiska miljöer som större vattensalamander förekommer i påverkar arten negativt.
- Spridning av invasiva arter, t.ex. sjögull eller vattenpest, utgör ett hot mot större vattensalamander.
- Övergödning kan bidra till perioder av syrebrist vilket har en negativ inverkan för överlevnaden av större vattensalamanderns ägg och larver.
- Habitatbrist och fragmentering är ett problem då arten har en begränsad spridningsförmåga. Goda förutsättningar för långsiktig överlevnad nås först vid

dammtätheter närmare 4 dammar/km². Mycket pekar på att den större vattensalamandern kräver fungerande metapopulationsdynamik för långsiktig överlevnad i ett givet område.

- Större vattensalamander påverkas även negativt av utsättning och utfordring av fåglar i dammar och småvatten i närområdet. Utsättning och utfordring bidrar bl.a. till övergödning.
- Vattenreglering och vandringshinder i vattendragen är ett hot mot uttern. För hård reglering har en negativ påverkan och är ett hinder för deras möjlighet att sprida sig.
- Utfiskning av fisk som utgör viktiga bytesdjur för utter. Fasta fiskeredskap som uttrar fastnar i.

Skydd och bevarandeåtgärder

Ingrepp som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd av länsstyrelsen enligt 7 kapitlet 27–29 § miljöbalken. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Bevarandeplanen ska också fungera som underlag för bedömningen av om tillstånd behövs och om tillstånd kan ges.

Vid genomförandet av art- och habitatdirektivet utgår man från att alla verksamheter som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd. Enligt övergångsbestämmelserna krävs inte ett sådant tillstånd för verksamheter som påbörjats före 1 juli 2001 under förutsättning att de vid denna tidpunkt hade tillstånd enligt 9 eller 11 kap miljöbalken (eller motsvarande äldre bestämmelser). De tillståndsgivna verksamheterna skyddas av rättskraften i tillståndet. Syftet med övergångsbestämmelserna var inte att undanta tillståndskravet för framtida förändringar av befintliga verksamheter utan man ville undvika en obligatorisk omprövning av samtliga verksamheter som bedrevs 1 juli 2001. Vid ändringar av verksamheter och vid nyanläggning aktualiseras dock tillståndsplikten.

På grund av att fornlämningar finns i området måste alla åtgärder som skulle kunna ha en inverkan på dessa först samrådats med kulturmiljöenheten på Länsstyrelsen Skåne. Det är också kulturmiljöenheten på Länsstyrelsen Skåne som avgör om en åtgärd bedöms påverka eller inte påverka en fornlämning. Exempel är åtgärder så som slyuppdragning eller markberedning.

Staten har det övergripande ansvaret för skötseln av Natura 2000-områden och för att bevarandemålen uppnås. En förutsättning för att nå målen är ett gott samarbete mellan staten och den eller dem som äger eller brukar marken.

Skydd och reglering

Hela Natura 2000-området Gyllebosjön ingår i det mer omfattande naturreservatet Gyllebo som bildades 2009. Enligt reservatsföreskrifterna är det bl.a. förbjudet att avverka eller plantera träd och buskar, uppföra byggnader eller andra anläggningar såsom vindkraftverk, använda gödningsmedel eller kemiska bekämpningsmedel samt plantera eller sätta ut för trakten ej naturligt förekommande växt- eller djurarter. Större delen av Natura 2000-området omfattas även av strandskydd. De skogliga miljöerna i området är utpekade som skyddsvärd statlig skog.

Gyllebosjön omfattas även av ett riksintresse för naturvård. Länsstyrelsen anser att de nödvändiga bevarandeåtgärderna är reglerade.

Prioriterade bevarandeåtgärder

Gyllebosjöns naturvärden är främst knutna till områdets ädellövskogar och trädklädda betesmarker. Prioriterade bevarandeåtgärder är fortsatt hävd av betesmarken för att förhindra igenväxning och för att höja de skogliga värdena bör barrskog fortsatt omföras till lövskog och uppväxande sykomorlön röjas. I delar av området bör buskmarker bevaras eller framställas för att gynna förekomsten av hasselmus.

Restaureringsåtgärder

- Se skötselplan.

Löpande skötsel

- Se skötselplan.

Uppföljning

Uppföljning av naturtyper och arter inom Natura 2000-områdena kommer att ske med omdrev vart 6:e eller 12:e år beroende på naturtyp och art. Vissa delar av uppföljningen, som t.ex. areal är obligatoriska medan andra delar kan väljas av länsstyrelserna själva. Mer information om enskild naturtyp/art finns på Naturvårdsverkets hemsida.

Referenser

- ArtDatabanken 2015. *Rödlistade arter i Sverige 2015*. ArtDatabanken SLU, Uppsala.
- Artdatabankens Artfaktablad (1992–2001) för de rödlistade arterna inom området.
- Artdatabankens information till Länsstyrelsen i Skåne Län om rödlistade arter, GIS-skikt.
- Löfroth M. (ed.) 1997. *Svenska naturtyper i det europeiska nätverket Natura 2000*. Naturvårdsverket. Naturvårdsverkets förlag.
- Naturvårdsverket 2006. *Åtgärdsprogram för bevarande av utter*. Naturvårdsverket, Stockholm.
- Naturvårdsverket 2007. *Åtgärdsprogram för bevarande av större vattensalamander och dess livsmiljöer*. Naturvårdsverket, Stockholm.
- Naturvårdsverket 2015. *Åtgärdsprogram för barbastell 2015–2019*. Naturvårdsverket, Stockholm.
- Olsson, K-A. m.fl. (red), 2003. *Floran i Skåne. Vegetation och utflyktsmål*. Lund
- SGU:s vägledning: <http://www.sgu.se/samhallsplanering/planering-och-markanvandning/grundvatten-i-planeringen/grundvattenberoende-ekosystem/>
- Skogsstyrelsen, *Signalarter - Indikatorer på skyddsvärd skog*. Skogsstyrelsen. 2000.
- Skogsvårdsstyrelsen 1995-11-08. Nyckelbiotopsinventeringen.
- Sveriges geologiska undersökning. 2016. Bilaga. Vägledningsmaterial över vilka Natura 2000-naturtyper som är känsliga för grundvattenpåverkan. SGU.

Bilagor

1. Karta med naturtyper enligt Natura 2000
2. Naturtypskoder för kartan
3. Mått för ålder och grovlek per trädslag samt mängdbedömningar.
4. Rödlistade och hotade arter

Upprättad av Länsstyrelsen Skåne

Planförfattare: Johan Niss

Senast reviderad 2018-10-11 av Alexander Regnér

Bilaga 2, Naturtypskoder för kartan

Natura 2000-naturtyper

- 3150 – Naturligt eutrofa sjöar med nate- eller dybladsvegetation
- 9070 – Trädklädd betesmark
- 9080 – Lövsumpskogar av fennoskandisk typ
- 9110 – Bokskog av fryle-typ
- 9130 – Bokskog av *Asperulo-Fagentum*-typ
- 9160 – Ek-avenbokskog av buskstjärnblomma-typ
- 9180 – Lind-lönnskogar i sluttningar och raviner
- 9750/91E0 – Alluviala lövskogar med *Alnus glutinosa* eller *Fraxinus excelsior*

Icke-naturtyper

- 902 - Granskog (>70% gran)
- 905 - Lövblandad barrskog (30–70% löv)
- 906 - Triviallövskog (>70% triviallöv)
- 907 - Ädellövskog (>70% löv och >50% ädellöv, utvecklingsmark mot 9160, 9130 och 9020)
- 6920 - Bebyggd mark
- 9900 - Ickenatura-skog

Bilaga 3, Mått för ålder och grovlek per trädslag samt mängdbedömningar.

Diametergräns för grova träd per trädslag. Trädens diameter mäts vid brösthöjd.

Ek och bok	80 cm
Alm och ask	60 cm
Övriga ädellövträd	50 cm
Sälg	40 cm
Rönn	30 cm
Övriga triviala lövträd	50 cm
Tall och gran	70 cm

Ungefärlig nedre **åldersgräns för gamla träd per trädslag.** Med "gamla träd" avses biologiskt gamla träd med en annan epifytflora, insektsfauna, barkstruktur och/eller stamform som avviker från yngre vuxna träd. Trädens grovlek är inte alltid en säker indikator på ett trädets ålder, då träd i vissa miljöer kan vara senvuxna.

Triviallövträd	100 år
Gran	120 år
Tall	150 år
Ek	200 år
Bok	150 år
Övriga ädellövträd	150 år

Bedömning av den **totala mängden död ved** (stående + liggande).

Lite	< 5 m ³ /ha
Måttligt	5 – 15 m ³ /ha
Rikligt	15 – 40 m ³ /ha
Mycket rikligt	> 40 m ³ /ha

Bedömning av den **totala mängden gamla träd** och **totala mängden grova träd.**

Saknas	Inga grova/gamla träd upptäckta
Enstaka	< 2/ha
Tämligen allmän	2 – 10/ha
Allmänt - rikligt	> 10/ha

Bilaga 4, Rödlistade och hotade arter i Natura 2000-naturtyperna

Rödlistade arter enligt artdatabankens rödlista 2015 placeras i olika hotkategorier beroende på risk för utdöende i vilt tillstånd inom olika tidsperspektiv. Arter med extremt/mycket stor risk att dö ut i vilt tillstånd inom en mycket nära/nära framtid placeras i kategorin CR (Critically endangered; akut hotad) resp. EN (Endangered; starkt hotad). Arter som löper stor risk för utdöende i ett medellångt tidsperspektiv placeras i kategorin VU (Vulnerable; sårbar). Arter som bedöms ligga nära kategorin VU men inte uppfyller alla kriterier placeras i kategorin NT (Near Threatened; missgynnad). Arter som numera är livskraftiga men som tidigare varit hotade placeras i LC. F= fridlyst art, Ågp= art som har eller ska få ett nationellt åtgärdsprogram för hotade arter, B1, B2, B4 & B5 hänvisar till resp. bilaga i art- och habitatdirektivet.

Organismgrupp	Artnamn	Vetenskapligt namn	Hotkategori/ Annan fakta
Kärlväxter	Hålnunneört	<i>Corydalis cava</i>	NT
	Skogsalm	<i>Ulmus glabra</i>	CR
	Åkerkål	<i>Brassica rapa subsp. campestris</i>	NT
	Bokarv	<i>Stellaria neglecta</i>	NT
	Fläcklungört	<i>Pulmonaria officinalis</i>	NT
	Ask	<i>Fraxinus excelsior</i>	EN
	Desmeknopp	<i>Adoxa moschatellina</i>	NT
	Skogsknipprot	<i>Epipactis helleborine</i>	LC, F
	Grönvit nattviol	<i>Platanthera chlorantha</i>	LC, F
	Blåsippa	<i>Hepatica nobilis</i>	LC, F
Lavar	Bokvårtlav	<i>Pyrenula nitida</i>	NT
	Bokkantlav	<i>Lecanora glabrata</i>	NT
	Rosa lundlav	<i>Bacidia rosella</i>	VU
	Grynig filtlav	<i>Peltigera collina</i>	NT
Svampar	Almkrämsskinn	<i>Granulobasidium vellereum</i>	NT
	Svartöra	<i>Auricularia mesenterica</i>	NT
	Almsprängticka	<i>Inonotus ulmicola</i>	VU
	Prakttaggig	<i>Steccherinum robustius</i>	VU
	Koralltaggsvamp	<i>Hericium coralloides</i>	NT
Steklar		<i>Podalonia luffii</i>	VU
Fåglar	Stjärtand	<i>Anas acuta</i>	VU
	Årta	<i>Anas querquedula</i>	VU
	Brunand	<i>Aythya ferina</i>	VU
	Bergand	<i>Aythya marila</i>	VU
	Havsörn	<i>Haliaeetus albicilla</i>	NT, ÅGP
	Blå kärrhök	<i>Circus cyaneus</i>	NT
	Duvhök	<i>Accipiter gentilis</i>	NT
	Gråtrut	<i>Larus argentatus</i>	VU
	Tornseglare	<i>Apus apus</i>	VU
	Kungsfiskare	<i>Alcedo atthis</i>	VU
	Gröngöling	<i>Picus viridis</i>	NT
	Spillkråka	<i>Dryocopus martius</i>	NT
	Mindre hackspett	<i>Dendrocopos minor</i>	NT
	Sånglärka	<i>Alauda arvensis</i>	NT
	Hussvala	<i>Delichon urbicum</i>	VU
	Ängspiplärka	<i>Anthus pratensis</i>	NT
	Kungsfågel	<i>Regulus regulus</i>	VU
	Brandkronad kungsfågel	<i>Regulus ignicapilla</i>	VU
	Buskskvätta	<i>Saxicola rubetra</i>	NT

	Sommargylling	<i>Oriolus oriolus</i>	VU
	Nötkråka	<i>Nucifraga caryocatactes</i>	NT
	Stare	<i>Sturnus vulgaris</i>	VU
	Gulspurv	<i>Emberiza citrinella</i>	VU
Groddjur	Långbensgroda	<i>Rana dalmatina</i>	VU, B4, F, ÅGP
	Större vattensalamander	<i>Triturus cristatus</i>	LC, B2, B4, ÅGP, F
	Mindre vattensalamander	<i>Lissotriton vulgaris</i>	LC, F
	Vanlig padda	<i>Bufo bufo</i>	LC, F
	Lövgroda	<i>Hyla arborea</i>	LC, B4, F, ÅGP
	Åkergroda	<i>Rana arvalis</i>	LC, B4, F
	Vanlig groda	<i>Rana temporaria</i>	LC, F
Däggdjur	Barbastell	<i>Barbastella barbastellus</i>	VU, B2, B4, ÅGP
	Hasselmus	<i>Muscardinus avellanarius</i>	LC, B4, F
	Utter	<i>Lutra lutra</i>	NT, B2, B4, ÅGP, F

Bevarandeplan för Gyllebosjön

Syftet med Natura 2000-området Gyllebosjön i Simrishamns kommun är att bevara den värdefulla ädellövsboden med gamla och grova träd, död ved och värdefull kryptogamflora, de trädklädda betesmarkerna med grova hagmarksekar samt Österlens största sjö som är betydelsefull för både fågelliv och friluftsliv.

En del i länsstyrelsens verksamhet är att skydda värdefull natur genom att bilda Natura 2000-områden och upprätta bevarandeplaner. Syftet är att EU:s medlemsländer ska ta ett gemensamt ansvar för att bevara arter och naturtyper som förekommer i Europa och att upprätthålla Natura 2000-områdenas naturtyper och arter i gynnsam bevarandestatus inom den biogeografiska regionen.

Bevarandeplanen innehåller bevarandesyftena och bevarandemålen med Natura 2000-området via de fyra kriterierna areal, ekologiska strukturer & funktioner, typiska arter samt Natura 2000-arter (Arter i habitatdirektivets bilaga 2), beskrivning av området samt beskrivning av varje naturtyp och/eller art, förutsättningar för gynnsam bevarandestatus samt vad som kan påverka Natura 2000-området negativt. Den innehåller även information om vilka skötselåtgärder som behövs göras i Natura 2000-området.

Länsstyrelsen
Skåne

www.lansstyrelsen.se/skane